

زندگی به آنها سخت می گذرد

ستاره با لاسی کارگر

سعید آقایی

Saeed Aghaee

ستاره های ورزش را همیشه از دریچه جادویی رسانه ها می بینیم. آنها که بعد از هر موفقیتی روی جلد رسانه ها می روند و تصاویرشان با لبخندی بر لب و با فیگورهای هیجان انگیز بارها و بارها از جعبه جادویی پخش می شود. پشت این موفقیت ها اما یک دنیا مرارت و رنج خوابیده. زندگی در شرایط سخت و برای رسیدن به یک موفقیت و عجیب اینکه که گاه این مرارت و رنج حتی بعد از قهرمانی و افتخار آفرینی نیز ادامه دارد. ستاره هایی که معمولاً از قشر فرودست جامعه و مناطق دوردست به تیم ملی و افتخار می رسند. آنجا که کمتر امکاناتی وجود دارد و البته مردم از جمله ستاره های ورزش گاه برای گذران روزگار و معیشت خود با مشکلات عدیده ای روبه رو هستند. تأسفبار اینکه قهرمانی و کسب افتخار هم نمی تواند شرایط آنها را بهتر کند. تلاش برای امرار معاش با مشاغل سیاه همچون دستفروشی و کارگری، برای آنها که حتی مدال های جهانی کسب کردند، یک قصه تلخ و پر غصه است. آنها که بدون هیچ گونه امکاناتی برای تأمین مخارج زندگی خود مشکلات زیادی دارند و هیچ کس هم هرگز باور نمی کند این کارگرهای روزمزد افتخار آفرینان ایران زمین در میدان های بین المللی هستند. اپیدمی بحران کرونا در چند ماهه اخیر مشکلات اقتصادی را افزون کرده و تعطیلی گسترده را به همراه داشته، آنچه بزرگترین لطمه را به خانواده های بی بضاعت و کم برخوردار می زند و زندگی سخت آنها را سخت تر و دشوارتر می کند. آنچه لطمه خود را به ستاره های ورزش که بسیاری از آنها درگیر و دار نان آوری و تأمین معیشت خانواده هستند را وارد کرده. سیاهه زیر نگاهی متفاوت به ستاره هایی است که این روزها برای چرخاندن زندگی با مشکلات ویژه ای روبه رو شده اند. ستاره هایی در کالبدی که کمتر دیده اید. ستارگانی با لباس کارگری.

خانواده ام نان حلالی کسب کنم که با این شرایط قید قهرمانی را باید بزنم. من همیشه قهرمانی در فکرم بود و شبانه روز تلاش می کنم تا به هدفم برسم. پس از کشتی دنبال هیچ شغل تخصصی نرفتم. کشتی تمام زندگی من است.»

برنز جهانی بلغارستان ۲۰۱۲، طلای جهانی بلغارستان در سال ۲۰۱۳، نقره جهانی ایران ۲۰۱۶، طلای جهانی ترکیه ۲۰۱۷ و طلای جهانی روسیه ۲۰۱۸ از جمله مدال های رنگارنگ نوری است اما تنها تقدیر از او برای این همه مدال مرغوب تا به امروز یک کارت هدیه ۵۰۰ هزار تومانی بوده!

تیم های ملی و پر آوازه ترین چهره تکواندو ایران به ماجرا ورود کرد تا مشکل احمدی را حل کند و او به جای مسافركشی یک شغل بهتر داشته باشد. ساعی در این باره گفت: «از طریق آشنایان خود شغلی برای سروش پیدا کردیم. گفت وگوهای لازم میان طرفین انجام شد و در نهایت مشکل شغلی احمدی هم تقریباً با رایزنی ها رفع شد. ضمن اینکه مقرر شد از طرف فدراسیون تکواندو مبلغی برای احمدی به عنوان حق الزحمه در نظر گرفته شود و مساعدت مالی برای حل مشکلات او صورت بگیرد تا بخشی از مشکلات این ورزشکار خوب برطرف شود.»

سروش احمدی هم پس از بهبود وضعیت شغلی اش، از شرایط حاصله و حمایت های فدراسیون اظهار رضایت کرد تا فعلاً شرایط مالی پوش ایرانی تکواندو به حالت مساعد تغییر کند.

حسین نوری کشتی گیری که کارگر ساختمانی است

حسین نوری عضو تیم ملی کشتی ناشنویان که چندین دوره در رقابت های پارالمپیک و جهانی مدال آوری کرده و قهرمان شده، این روزها با کارگری در ساختمان مایحتاج خانواده اش را تأمین می کند. اتفاقی تلخ برای یک قهرمان ملی.

نوری از ۹ سالگی تمام وقت خود را صرف ورزش کرده و می گوید: «لیسانس تربیت بدنی دارم اما بیکارم! بارها پس از کسب قهرمانی وعده های زیادی در خصوص استخدام و حمایت از بنده از سوی مسئولان داده شد ولی هیچ کدام از آنها عملی نشده! هربار پس از بازگشت از میادین و مسابقات جهانی مسئولان وعده های متعددی دادند اما هنوز پس از گذشت سال ها بازهم منتظر عملیاتی شدن این وعده ها هستم. کسی که برای قهرمانی تلاش می کند باید تغذیه مناسبی داشته باشد. تغذیه مناسب در گرو درآمد مناسب است، کارگری می کنم تا برای خود و

سروش احمدی قهرمان جهان مسافركشی می کرد

تعطیلی رویدادها و رقابت های ورزشی بر اثر شیوع ویروس کرونا، بیشترین تأثیر را روی ورزشکاران و ورزش های درگیرانه ای مانند تکواندو، کاراته و بوکس گذاشت. رشته های رزمی و درگیرانه ای که همه آنها درگیر مسابقات انتخابی و کسب سهمیه المپیک بودند و تعطیلی تمامی ایونت های ورزشی سبب شد تا ورزشکاران این رشته ها جملگی خانه نشین شوند. سروش احمدی تکواندوکار ملی پوش ایران و دارنده ۱۴ مدال آسیایی و جهانی با تعطیلی اردوها خانه نشین شد، به زادگاهش بازگشت و برای تأمین معاش مجبور شد به مسافركشی روی بیاورد. ویدئوی قهرمان تکواندو در حال مسافركشی شبکه های اجتماعی را درنوردید تا این ستاره این گونه بدل به تیتربیک شود. احمدی در این باره گفت: «نمی دانم چرا مسافركشی ام باعث غافلگیری شده است؟ کار کردن عار نیست و از دیوار کسی بالا نرفته ام. می دانم شرایط کشور طوری است که مجبورم برای سیر کردن شکمم کار کنم. ۸،۷ ساعت در روز و ۲،۳ ساعت هم شب ها مسافركشی می کنم. خانواده پنج نفری هستیم که پدرم در محل کارش دستش را از دست داد و خرج خانواده را من می دهم. برای کار به جاهای زیادی رفتم اما به من گفتند مثل تو قهرمان در مازندران زیاد داریم. ولی جالب اینجاست که من تنها ملی پوش مازندران در رشته تکواندو هستم. در طول روز ۲،۳ ساعت تمرین فشرده انجام می دهم، مهم ترین دغدغه ای که این روزها به آن فکر می کنم گرفتن مدال المپیک است. تمام تلاشم را می کنم تا به این هدفم برسم. مشکلی با کار کردن ندارم، اما برای من که ورزش قهرمانی انجام می دهم، نیاز به استراحت دارم.»

پس از اظهارات تأمل برانگیز احمدی در مورد شرایط سخت زندگی اش، قول هایی برای پیگیری شرایط او و دیگر ورزشکاران رشته تکواندو توسط مسئولین این رشته داده شد. از جمله محمد پولادگر رئیس فدراسیون تکواندو این اتفاق را عادی دانست! پولادگر گفت: «این خبری که در فضای مجازی از سروش احمدی درج شد، مربوط به زندگی عادی است. نایب قهرمان تکواندوی جهان درخواستی از ما نداشته است. سروش احمدی نیز همچون سایر قهرمانان ورزشی سختی هایی داشته و دارد، متأسفانه ورزش حرفه ای با مشکلاتی روبه رو و جایگاه ویژه خود را در ایران پیدا نکرده است. در زمینه ورزش قهرمانی و حرفه ای تمام حمایت های لازم از قهرمانان ورزشی صورت می گیرد.»

بعد از همه سر و صداها، سرانجام هادی ساعی مدیر

مجتبی مرادی

کشتی گیری که سمبوسه فروشی می کند

مجتبی مرادی کشتی گیر جنوبی ایران یکی از ستاره هایی است که خیلی زود در ورزش ایران چهره و در کشتی و در رده های پایه موفق شد چندین مدال رنگارنگ جهانی و آسیایی به سینه بزند. مرادی ۵ سال به طور متوالی مقام های جهانی و کشوری را به سینه زد.

در حالی که از مرادی به عنوان یکی از استعداد های آینده دار کشتی نام می بردند اما او ناگهان کشتی را کنار گذاشت چرا که برای گذران معیشت با مشکل روبه رو و مجبور بود برای سیر کردن شکم خود و خانواده اش در زادگاهش سمبوسه فروشی کند.

دارنده عنوان های قهرمانی در مسابقات جهانی ترکیه و مجارستان، به دلیل فقر مالی به سمبوسه فروشی روی آورده است. مرادی در این باره گفت: «پدر پیری دارم که ۹ سال است به دلیل درد شدید کمر و زانو خانه نشین شده است. وضعیت مالی ما خوب نیست پدر پیر و مریض من هم از کار افتاده است و هیچ حقوق بازنشستگی هم نمی گیرد و من ناچارم که با سمبوسه فروشی خرج و مخارج

